Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/43/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2008. június 28-án lejárt. Márpedig a jelen kereset benyújtásának időpontjáig az alperes még nem tette meg az irányelv átültetéséhez szükséges valamennyi intézkedést, vagy legalábbis azokat a Bizottsággal nem közölte.

([1]) HL L 157., 87. o.

A Judecătoria Focșani (Romania) által 2010. február 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Frăsina Bejan kontra Tudorel Mușat

(C-102/10. sz. ügy)

(2010/C 113/47)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Judecătoria Focșani

Az alapeljárás felei

Felperes: Frăsina Bejan

Alperes: Tudorel Mușat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a 136/1995. sz. törvény ([1]) 40a. cikkének és a Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (biztosításfelügyeleti bizottság) 3111/2004. sz. rendelete ([2]) 1–6. cikkének — különösen a 3. és 6. cikknek — a 136/1995. sz. törvény 10. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezései sértik-e az EUMSZ 169. cikk (a korábbi EK 153.cikk) rendelkezéseit;

2. amennyiben valamely tagállam nemzeti szabályozása előírja, hogy a károsult félnek a gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés alapján nincs joga kártérítésre azokban az esetekben,

   amikor a balesetet szándékosan okozták, a baleset olyan magatartás elkövetése esetén következik be, amely a közúti közlekedésről szóló törvény rendelkezései által büntetőjogilag, szándékos bűncselekményként büntetendő, a baleset akkor következik be, mikor a bűncselekményt szándékosan elkövető megpróbál elmenekülni a rendészeti szervek elől, a kár bekövetkezéséért felelős személy a biztosított beleegyezése nélkül vezette a járművet,

   e rendelkezések nem túlságosan szigorúak-e a kitűzött cél megvalósításához (így a szociális védelem megvalósításához, vagyis annak biztosításához, hogy a károsult fél kártérítésre legyen jogosult a tulajdonában lévő dolog megsemmisülése esetén), és túllépik-e az ennek eléréséhez szükséges mértéket;

3. a 2) kérdésre adott nemleges válasz esetén az elrendelt korlátozás hátrányosan megkülönböztetett helyzetbe hozza-e a károsult felet az EU más tagállamainak állampolgáraihoz képest, akik kizárólag a 84/5/EGK irányelv ([3]) 2. cikke (1) bekezdésének első, második és harmadik franciabekezdésében előírt esetekben vannak kizárva a kártérítésből;

4. a biztosított kockázatból való ilyen, a nemzeti szabályozás által előírt kizárások az EUMSZ 49. cikk (a korábbi EK 43. cikk), illetve az EUMSZ 56. cikk (a korábbi EK 49. cikk) szerinti letelepedés, illetve szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását jelentik-e a 92/49/EGK irányelvvel ([4]) összefüggésben;

5. jogellenesnek és a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló irányelvek preambulumbekezdéseivel ellentétesnek tekinthető-e az, ha egy európai uniós tagállam nemzeti szabályozása előírja, hogy a közlekedési baleset elszenvedője kérheti — a további esetleges költségei mellett — a felelős személytől a javításból vagy szükség szerint a személygépkocsi kicseréléséből eredő költségei megtérítését, a biztosító felmentése a károsult fél kára megtérítésének kötelezettsége alól egy közlekedési balesetet követően annak kezdeti szakaszában (azonnal a baleset bekövetkezését követően) úgy, hogy ezt követően — a jogvita megoldása, illetve különösen a kárért felelős személy meghatározása módjának függvényében — elindítható a megtérítési kereset a hatékony és gyors kárrendezés elősegítése, valamint a költséges bírósági eljárás lehetséges elkerülése érdekében, amely a feleket a jogaik érvényesítésére lehetetlen helyzetbe hozhatja, akkor is, amikor a 2003/8/EK tanácsi irányelv ([5]), illetve az R(81)7 és a 93/1 ajánlások rendelkezéseinek alkalmazására kerül sor;

6. az 5) kérdésre adott nemleges válasz esetén ez ellentmond-e a 2005/14/EK irányelv ([6]) (21) preambulumbekezdése rendelkezéseinek;

7. a felperes kártérítésből történő kizárása jelen ügyben a gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés alapján természetét tekintve olyan-e, amely hátrányosan megkülönbözteti a felperest más személyekhez képest, akik akkor is kapnának kártérítést, ha a kárért felelős személy ismeretlen lenne, illetve nem lenne biztosított, figyelembe véve azt, hogy a felperes mind kötelező, mind önkéntes gépjármű-felelősségbiztosítást kötött meglehetősen magas összegben, anélkül azonban, hogy a javai bármely módon védelmet élveznének;

8. a nemzeti bíróság rendelkezik-e kizárólagos hatáskörrel annak meghatározására, hogy egy szervezet, mint az érintett biztosító társaság, megfelel-e az összes feltételnek, amely lehetővé teszi, hogy vele szemben olyan irányelv rendelkezéseire hivatkozzanak, amely közvetlen hatállyal rendelkezik, és igenlő válasz esetén melyek a vonatkozó feltételek ebben az értelemben;

9. a 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv — különösen (20)-(22) preambulumbekezdésének rendelkezései — nemzeti jogrendbe való átültetésének valamely tagállam általi elmulasztása (mivel az átültetésre rendelkezésre álló határidő 2007. június 11-én lejárt) olyan-e, amely a felperesnek kárt okoz alapvető jogának, vagyis javai védelmének megsértése útján, még ha jelenleg a 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([7]) hatályon kívül is helyezte a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló I–V. irányelveket (72/166/EGK, 84/5/EGK, 90/232/EGK, 2000/26/EK és 2005/14/EK tanácsi irányelv) figyelembe véve azt, hogy a hivatkozott rendelkezések szervesen beépültek az új EK irányelv szövegébe, amely a hatályon kívül helyezett rendelkezéseknél sokkal jobban védi a károsult fél jogait egy közúti balesetet követően;

10. a nemzeti bíróság hivatalból hivatkozhat-e valamely közösségi rendelkezés megsértésére, és kinyilváníthatja-e a biztosított kockázatból történő kizárásra vonatkozó záradék semmisségét abban az esetben, ha a károsult fél, vagyis a fogyasztó nem kapott értesítést a kizárásokkal kapcsolatosan (olyan helyzetekről, amelyek esetén a biztosítás nem lép életbe, ellentétben a 2005/14/EK irányelv rendelkezéseivel), illetve abban az esetben, amikor a biztosító társaság a biztosításokról szóló 136/1995. sz. kerettörvény által előírtakon kívül más kizárásokat is alkalmaz, és mindez akkor is így van-e, ha e semmisségre a bíróság előtt a jogosult nem is hivatkozik, noha a nemzeti szabályozás átültette a 93/13/EK irányelv ([8]) rendelkezéseit a 193/2000. sz. törvénnyel ([9]).

([1]) A biztosításokról és viszontbiztosításokról szóló 136/1995. sz. törvény (Monitorul Oficial, 1995. december 30-i 303. sz.).

([2]) A Comisia de Supraveghere a Asigurărilor 3111/2004. sz. rendelete (Monitorul Oficial, 2004. december 23-i 1243. sz.)

([3]) A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv (HL L 8., 1984.1.11., 17—20. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 3 — 6. o.)

([4]) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 73/239/EGK irányelv, valamint a 88/357/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv (harmadik nem életbiztosítási irányelv) (HL L 228., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 346 — 368. o.)

([5]) A határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/8/EK tanácsi irányelv (HL L 26., 41. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 90 — 96. o.)

([6]) A gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 149.,14. o.)

([7]) A gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 263.,11. o.)

([8]) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.)

([9]) A kereskedők és fogyasztók között létrejött szerződések jogellenes kikötéseiről szóló 193/2000. sz. törvény (Monitorul Oficial, 2000. november 10-i 560. szám), amelyet kiegészített a fogyasztókkal szemben alkalmazott tisztességtelen gyakorlatról és a fogyasztóvédelemre vonatkozó szabályok jogharmonizációjáról szóló 363/2007. sz. törvény (Monitorul Oficial, 2007. december 28-i 899. szám, I. rész)

2010. február 24-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság

(C-103/10. sz. ügy)

(2010/C 113/48)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Oliver és P. Andrade meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság — mivel nem fogadta el mindazokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló 1907/2006/EK rendelethez való hozzáigazítás érdekében a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 67/548/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2006. december 18-i 2006/121/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]), vagy legalábbis e rendelkezésekről nem értesítette a Bizottságot — nem teljesítette az említett irányelv 2. cikkéből eredő kötelezettségeit.

— a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.